

Resum de la Matagalls-Granollers 24 de novembre de 2002

La tretzena edició de la Matagalls-Granollers va tenir lloc el propassat 24 de novembre.

Probablement la recordarem tots, marxadors i organitzadors, durant molt de temps, i per més d'un motiu. El tretze és considerat sempre un número especial, diferent, malastruc. Aquest any, arribàvem a la tretzena edició, i les prediccions meteorològiques no eren gaire engrescadores.

La darrera setmana, la decisiva, la previsió s'anava confirmant, i tot anunciava pluges abundants. La inscripció es va veure afectada, i el dissabte al vespre hi havia inscrites unes sis-centes persones, moltes de les quals havien esperat al divendres, fins l'últim moment, per apuntar-se.

Diumenge al matí, a les cinc del matí, es va posar a ploure. Fantàstic. L'hora indicada per a espantar els qui havien de ser entre dos i tres quarts de sis a la parada d'autobusos per marxar cap a St. Marçal. Més d'una cinquantena de persones van decidir quedar-se a casa.

A tres quarts de sis només plovisquejava, i a les sis gairebé no feia res.

Entre un i dos quarts de set, però, els núvols es van tornar a enverinar, i va tornar a ploure amb ganades. Fantàstic, una altra vegada. Ara ens espantava els qui havien de venir a tres quarts de set a pujar als autocars per anar a Coll Formic i fer el recorregut petit, La Semi, des de Coll Formic fins a Samalús.

Aquí l'espantada va ser més notable. A aquesta caminada, que és gairebé una passejada pel Montseny, s'hi apunten famílies senceres amb canalla, gent a la qual li agrada la muntanya, però en termes de passejada, no pas de grans reptes ni



Coent les botifarres. Foto: Lluïsa Salvador

aventures. Gairebé cent cinquanta inscrits van pensar que la pluja no és bona amiga de les excursions.

Ens vam quedar amb quatre-cents participants.

Va ploure tot el dia, sense pietat.

Tots van arribar ben molls. Però una bona part, sobretot entre els que van fer La Semi, van arribar contents. Ben mirat, havia estat una excursió diferent, per molts, fins i tot gairebé divertida.

El secret perquè aquest sigui el record que en tinguem tots, serà que no hi torni a ploure fins d'aquí a tretze anys més. Com a mínim.



Els marxaires refent forces. Foto: Lluïsa Salvador